

přiznání příspěvku na nájemné na občany Unie a státní příslušníky třetích zemí — Slučitelnost s články 2 a 6 SEU a články 21 a 34 Listiny základních práv — Slučitelnost s články 18, 45, 49 SFEU — Slučitelnost se směrnicí Rady 2000/43/ES ze dne 29. června 2000, kterou se zavádí zásada rovného zacházení s osobami bez ohledu na jejich rasu nebo etnický původ (Úř. věst. L 180, s. 22; Zvl. vyd. 20/01, s. 23), a se směrnicí Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajících rezidenty (Úř. věst. L 16, s. 44; Zvl. vyd. 19/06, s. 272) — Přímá použitelnost ustanovení unijního práva — Slučitelnost s článkem 14 EÚLP a s článkem 1 protokolu č. 12 k EÚLP — Přímá použitelnost EÚLP na základě článku 6 SEU — Uplatnitelné sankce ve smyslu článku 15 směrnice 2000/43/ES

Výrok

- 1) První a čtvrtá až sedmá otázka, které Tribunale di Bolzano položil ve věci C-571/10, jsou nepřipustné.
- 2) Odkaz, který čl. 6 odst. 3 SEU činí na Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod, podepsanou v Římě dne 4. listopadu 1950, neukládá vnitrostátnímu soudu povinnost, aby v případě rozporu mezi vnitrostátní právní normou a uvedenou Úmluvou přímo použil ustanovení této Úmluvy, a neuplatnil tak vnitrostátní právní normu neslučitelnou s touto Úmluvou.
- 3) Článek 11 odst. 1 písm. d) směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajících rezidenty, musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové celostátní nebo regionální právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která v souvislosti s přiznáním nároku na příspěvek na bydlení stanoví rozdílné zacházení se státními příslušníky třetích zemí, kteří mají právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidentů přiznané v souladu s ustanoveními této směrnice, oproti zacházení vyhrazenému vlastním státním příslušníkům s bydlištěm v téže provincii nebo regionu při rozdělování finančních prostředků určených na uvedený příspěvek, pokud takovýto příspěvek spadá do některé ze tří kategorií uvedených v tomto ustanovení a pokud se neuplatní odstavec 4 téhož článku.

(¹) Úř. věst. C 46, 12.2.2011.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 26. dubna 2012 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden — Nizozemsko) — Staatssecretaris van Financiën v. L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)

(Spojené věci C-578/10 až C-580/10) (¹)

(„Články 18 ES a 56 ES — Motorová vozidla — Používání vypůjčeného osobního motorového vozidla registrovaného v jiném členském státě — Zdanění tohoto vozidla v prvním členském státě při jeho prvním použití ve vnitrostátní silniční síti“)

(2012/C 174/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci původního řízení

Žalobce: Staatssecretaris van Financiën

Žalovaní: L.A.C. van Putten (C-578/10), P. Mook (C-579/10), G. Frank (C-580/10)

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Hoge Raad der Nederlanden — Výklad článku 18 ES (nyní článek 21 SFEU) — Vnitrostátní právní úprava ukládající registrační daň při prvním použití vozidla ve vnitrostátní silniční síti — Daňová povinnost osoby bydlící v dotčeném členském státě, která si půjčila vozidlo registrované v jiném členském státě od osoby, která v něm má bydliště, za účelem soukromého užívání na krátkou dobu v prvně uvedeném členském státě

Výrok

Článek 56 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání právní úpravě členského státu, která svým rezidentům, kteří si vypůjčili vozidlo registrované v jiném členském státě od rezidenta posledně uvedeného státu, při prvním použití tohoto vozidla na tuzemské silniční síti ukládá daň v plné výši, která je obvykle splatná při registraci vozidla v prvně uvedeném členském státě, bez ohledu na délku používání předmětného vozidla v této silniční síti a bez možnosti pro tyto osoby uplatnit právo na osvobození od daně nebo na její vrácení, pokud totéž vozidlo ani není určeno hlavně k trvalému užívání na území prvního členského státu, ani není skutečně tímto způsobem užíváno.

(¹) Úř. věst. C 72, 5.3.2011.